

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

Σκληρή κριτική Καραμανλή στην κινδυνολογία του ΠΑΣΟΚ

ΜΕΡΟΣ 139ο

Η βασική προεκλογική επιχειρηματολογία για την κυβέρνηση του κ. Σημίτη και του ΠΑΣΟΚ συνίσταται στην ακόλουθη κινδυνολογία: ότι αν κέρδιζε τις εκλογές της 9ης Απριλίου η Ν.Δ. τότε θα κινδύνευε το ευρώ, διότι τάχα θα γίνονταν διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε και η Ν.Δ. δεν είχε εμπειρία!

Η θέση αυτή του ΠΑΣΟΚ προκάλεσε την άμεση και σκληρή αντίδραση της Ν.Δ. Και μιλώντας στις 23 Φεβρουαρίου στη Σύρο, ο Κ. Καραμανλής κατήγγειλε ότι «η κινδυνολογία στην οποία άρχισε να επιδίδεται η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεπερνά κάθε θλιβερό προηγούμενο», προσθέτοντας και τα ακόλουθα: «Στελέχη της κυβέρνησης ισχυρίζονται ότι εάν κερδίσει η Νέα Δη-

Του
ΣΤΕΦ. Β.
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@eleftheros.gr

μοκρατία θα κινδυνεύσει το ΕΥΡΩ, γιατί πρέπει να διεξαχθούν σκληρές διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας! Πρώτα απ' όλα δεν υπάρχει καμμία — απολύτως καμμία — διαπραγμάτευση. Κυρίως, όμως, δεν είναι δυνατόν από τη μία να ισχυρίζονται ότι κλείδωσαν την ΟΝΕ — και γι αυτό μπορούν να κάνουν εκλογές — και από την άλλη ότι την άφησαν "ξεκλειδωτή" και πρέπει να τη διαπραγματευτούν.

Κ. Καραμανλής: Το ΠΑΣΟΚ εκβιάζει τους πολίτες

Διακρύσσοντας ότι η Ελλάδα διατρέχει κινδύνους εξαιτίας της λαϊκής ετυμγορίας, είναι φανερό ότι επιχειρούν τον εκβιασμό των πολιτών. Διαπράττουν βαρύ ολισθημα και ύβρι κατά της Δημοκρατίας, που δεν δικαιολογείται ούτε σε κατάσταση πανικού. Περιφρονούν και προκαλούν βάνουσα τη νομοσύνη μας. Παρου-

σιάζουν πλάστα, εικονικά στοιχεία και μισές αλήθειες. Προκαλούν την κοινή γνώμη, όταν την εκλαμβάνουν σαν ανόητη. Νομίζουν ότι μπορούν να κοροϊδεύουν έναν ολόκληρο κόσμο. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμένος λαικισμός του ΠΑΣΟΚ». Επίσης εκτός από τα όσα είπε ο Κ. Καραμανλής στη Σύρο για το ίδιο θέμα, είχε κάνει δηλώσεις και η τότε βουλευτής της Ν.Δ. κυρία Ντόρα Μπακογιάννη, σχολιάζουσα την κινδυνολογία που πρώτος είχε καθιερώσει ο τότε υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών Γιάννος Παπάντωνίου, τονίζοντας στον ραδιοσταθμό «Φιλάς 9,67» ότι «δεν νομίζω ότι σοβαρά ο κ. Παπαντωνίου πιστεύει ότι θα θέσει σε κίνδυνο μια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την πορεία της χώρας για την ΟΝΕ. Ούτε είναι ποτέ δυνατόν ένα κόμμα, το οποίο είναι το φιλελεύθερο κόμμα της Ελλάδας, το κατεχόνιο ευρωπαϊκό κόμμα, ακόμα και σε δύσκολες εποχές, την εποχή που ήταν μό-

νο του προς αυτήν την πορεία, αυτό το κόμμα να απειλεί την είσοδο της Ελλάδας στην ΟΝΕ.»

Ν.Δ.

Οι αντιφάσεις της κυβέρνησης Σημίτη...

Παράλληλα και επειδή τους ισχυρισμούς του κ. Παπαντωνίου είχε υιοθετήσει και τις επανέλαβε ο τότε κυβερνητικός εκπρόσωπος κ. Δημ. Ρέππας, ο τότε εκπρόσωπος Τύπου της Ν.Δ. κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος με δηλώσεις του κάλεσε τον κ. Ρέππα «αντί να διαστρεβλώνει τις θέσεις της αντιπολίτευσης, ας εξηγήσει τις αντιφάσεις της κυβέρνησης, γιατί δεν μπορεί να υποστηρίξει, ταυτόχρονα, αφενός ότι ανταποκρινόμαστε στους δείκτες του Μάαστριχτ και αφετέρου ότι θα χρειασθεί σκληρή διαπραγμάτευση! Διότι, από τη στιγμή που ισχύει το πρώτο, είναι απόλυτα ανακριβές το δεύτερο», προσθέτοντας και τα ακόλουθα: «Η Ελλάδα μπαίνει τελευταία στην ΟΝΕ εξαιτίας της πολιτικής που ακολούθησαν στη διάρκεια της 20ετίας οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Η κατάκτηση των όρων του Μάαστριχτ οφείλεται στις θυσίες της πλειοψηφίας των Ελλήνων. Θυσίες που επέβαλε άδικα η κυβέρνηση Σημίτη σε βάρος των οικονομικά ασθενέστερων, καθώς στην τελευταία πενταετία, οι φόροι αυξήθηκαν κατά 230% και η Ελλάδα κατακλύθηκε στην προτελευταία θέση σε ό,τι αφορά τη διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων.»

Επίσης, ο τότε κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Ν.Δ. και βουλευτής Καρδίτσας κ. Δημ. Σιούφας με δηλώσεις του χαρακτήρισε τους ισχυρισμούς του υπουργού Εθνικής Οικονομίας ως «νέο κινδυνολογικό παραλήρημα» και υπενθύμισε ότι ο κ. Παπαντωνίου, λίγες ημέρες πριν από τις ευρωεκλογές του περασμένου Ιουνίου είχε σπεύσει να δηλώσει ότι αν έβγαине πρώτη η Ν.Δ., θα υπήρχαν δυσάρεστες συνέπειες για το Χρηματιστήριο, κάτι που φυσικά δεν συνέβη!

Μιράντα Ξαφά: Γιατί ο Σημίτης αδράνησε το 1996-2000;

Αλλά πέρα από τις απαντήσεις που έδωσε συνοδικά η Ν.Δ. στην προαναφερθείσα προεκλογική επιχειρηματολογία του ΠΑΣΟΚ και της κυβέρνησης Σημίτη, υπήρξε και μια συνέντευξη της πρώην οικονομικής συμβούλου του πρωθυπουργού Κ. Μητσοτάκη και τότε στελέχους των «φιλελευθέρων» του Στέφ. Μάνου, της Μιράντας Ξαφά στην

οικονομική εφημερίδα «ΕΞΠΡΕΣ» στις 27 Φεβρουαρίου του 2000, με την οποία αμφισβήτησε τις προθέσεις του κ. Σημίτη να κάνει διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, λέγοντας τα ακόλουθα: «Αφού η κυβέρνηση Σημίτη στην περίοδο 1996-2000 δεν αποτόλημψε τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές, γιατί να πιστέψουμε ότι αυτό θα αληθάνει στο μέλλον; Η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη απέφυγε να προχωρήσει στις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές της οικονομίας για να προστατεύσει συντετακτικά και άμεσα συμφέροντα με αποτέλεσμα να χαθούν οι ευκαιρίες δημιουργίας προϋποθέσεων για να αυξηθούν οι ιδιωτικές επενδύσεις και η απασχόληση, με ταυτόχρονη μείωση των τιμών για τους καταναλωτές.»

Όσον δε αφορά την πολιτική που ακολούθησε η κυβέρνηση του κ. Σημίτη από το 1996 μέχρι το 2000, η κυρία Ξαφά είχε επισημάνει, μεταξύ άλλων, και τα εξής: «Από την αρχή της περασμένης δεκαετίας όλοι οι διεθνείς οργανισμοί τονίζουν την ανάγκη διαρθρωτικών αλλαγών, ώστε να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και να εξυγιανθεί ο δημόσιος τομέας. Οι απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές περιλαμβάνουν την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού, τη μείωση των κρατικών δαπανών, τις πραγματικές ιδιωτικοποιήσεις μες εκχώρηση του management και της πλειοψηφίας σε ιδιώτες και την κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων τόσο στις επιχειρήσεις όσο και στην παιδεία. Η σημερινή κυβέρνηση δεν αντιμετώπισε καμμία από αυτές τις προκλήσεις. Αντίθετα, ζήτησε μονίμως να εξαιρεθούμε από τις κοινοτικές διατάξεις απελευθέρωσης των αγορών, ώστε να προστατεύσει συντετακτικά και άμεσα συμφέροντα. Έχασε έτσι την ευκαιρία δημιουργίας των προϋποθέσεων για να αυξηθούν οι ιδιωτικές επενδύσεις και η απασχόληση, με ταυτόχρονη μείωση των τιμών για τους καταναλωτές. Είναι προφανές ότι μέχρι σήμερα η κυβερνητική πολιτική διαπνέεται από στοιχεία δισταγμού και συμβιβασμού με κατεστημένα συμφέροντα, ενώ χαρακτηρίζεται από ρυθμίσεις παρεμβατικού χαρακτήρα. Γιατί να πιστέψουμε ότι αυτό θα αληθάνει στο μέλλον;»

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ